

Ježiš povedal Nikodémovi: „Musíte sa znova narodiť. Vietor veje, kam chce; počuješ jeho šum, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide. Tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha.“

Nikodém sa ho opýtal: „Ako sa to môže stať?“

Ježiš mu odvetil: „Ty si učiteľ Izraela a toto nevieš? Veru, veru, hovorím ti: Hovoríme o tom, čo poznáme, a svedčíme o tom, čo sme videli, a neprijímate naše svedectvo.“

Ak neveríte, keď vám hovorím o pozemských veciach, akože uveríte, keď vám budem rozprávať o nebeských?

Nik nevystúpil do neba, iba ten, čo zostúpil z neba, Syn človeka. A ako Mojžiš vyzdvihol na púšti hada, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka, aby každý, kto verí, mal v ňom večný život.“

Bratia a sestry,

Nikodém bol člen veľrady a zákonník, učiteľ Izraela, teda človek, ktorý poznal Zákon, bol zbožný a v zásade neodmietal Ježiša, len mu nerozumel. To Pánovi poskytlo príležitosť vysvetliť mu, čo znamená narodiť sa z Ducha.

Pre vstup do Božieho kráľovstva sa vyžaduje, aby človek mal skúsenosť "vody" aj "Ducha". Tomu Nikodém nerozumie, lebo nečítal Prológ sv. evanjelia podľa Jána, ani sa nestretol s Jánom Krstiteľom. Preto teraz zápasí s Ježišovými výrokmami, ktoré odkazujú na krst, dar Ducha Svätého a dar viery. Nikodém by sa v Prológu dočítal: "Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle muža, ale z Boha." (Jn 1,12-13) Tak by sa učiteľ Izraela dozvedel, že Boh pozýva ľudí k viere, ktorá je Jeho darom. Tí, ktorí sa prirodzene narodili "z tela", sa krstom stávajú deťmi Božími a dostávajú dar Ducha Svätého. A práve tento dar "zhora" ľuďom umožňuje vojsť do Božieho kráľovstva.

Ježiš pomáha Nikodémovi pochopiť tento proces pomocou slovnej hračky medzi vetrom a Duchom. Evanjelista použil grécke slovo *pneuma*, ktoré platí pre vietor i Ducha. Vietor - *to pneuma* - je záhadný rovnako ako Duch - *to pneuma*. Duch, rovnako ako vietor je pre človeka neviditeľný, ale poznateľný podľa účinku. Vietor nevidno, ale cítime jeho vanutie na tvári, strapatí nám vlasy, ohýba stromy či víri prach, preto vieme, že fúka. Vietor aj Duch patria do nášho sveta, ale nevieme odkiaľ sú a kam vanú. Duch je ako vietor, človek ho neovláda. Vanie do nášho sveta, zo sveta "z hora". A to sú tie veci nebeské, ktorým zatiaľ Nikodém nerozumie, lebo tie sa nedajú merať či vážiť alebo ich riadiť a rozumieť im ako veciam pozemským. Porozumie im až vtedy, keď v samom Ježišovi spozná dar "z hora". Potom spozná ďalšie dary "z hora": krst, Dar Duch Svätého a dar viery, lebo: "*Viera je základom toho, čo dúfame a dôkazom toho, čo nevidíme.*" (Hebr 11,1)